

Sygn. akt II K 313/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Krukar – Leśniak

Protokolant: Magdalena Sapikowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 13.08.2015 r., 8.10.2015 r.,

sprawy **A. B.**

córki H. i J. z d. K., ur. (...) w m. K. B., karanego

oskarżonego o to, że:

Dnia 23 lutego 2006 r w Z. gm. G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy właściciela Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) W. R. w ten sposób, że prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą hurtownia (...) z dziedzina w D., dokonał zakupu 2250 kg nasion trawy o wartości 14 235,42 zł wprowadzając w błąd W. R. co do zamiaru zapłaty za zakupiony towar, czym działał na jego szkodę

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **A. B.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz właściciela Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) W. R. kwoty 14.235 (czternastu tysięcy dwustu trzydziestu pięciu) złotych i 42 (czterdziestu dwóch) groszy;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k., § 14 ust. 2 pkt 3 i ust. 7 w zw. z § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżyciela subsydiarnego W. R. wydatki w kwocie 619 (sześciuset dziewiętnastu) złotych i 92 (dziewięćdziesięciu dwóch) groszy;

V. na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierza mu 180 (sto osiemdziesiąt) złotych opłaty.

Sygn. akt II K 313/14

UZASADNIENIE

W dniu 1 lipca 2005 r. A. B. rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą A.. Nadano mu numery NIP i Regon. Przedmiot prowadzonej przez niego działalności został określony jako sprzedaż hurtowa.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego k. 37 oraz 182-183, 226 (214-215) (z akt postępowania przygotowawczego)

- zaświadczenie o numerze REGON k. 27 (z akt postępowania przygotowawczego)
- informacje i zaświadczenia z ewidencji działalności gospodarczej k. 28, 217, 218, 219 (z akt postępowania przygotowawczego)
- zaświadczenie z US k. 29 (z akt postępowania przygotowawczego)

W lutym 2006 r. A. B. skontaktował się telefonicznie z W. R., który prowadzi firmę pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowego (...) W. R. z prośbą o przesłanie mu faksem oferty jego firmy. Po kilku dniach A. B. ponownie zadzwonił do W. R. i powiedział, że chciałby złożyć zamówienie na nasiona traw. W. R. poprosił wówczas A. B. o przesłanie mu dokumentów jego firmy, które A. B. wysłał mu faksem. Następnie w dniu 16 lutego 2006 r. A. B. wysłał W. R. faksem zamówienie na nasiona czterech rodzajów traw, których łączny koszt wynosił 14.236,42 złotych. A. B. nie miał środków na uiszczenie należności za ten towar i dlatego chciał, aby faktura sprzedaży została wystawiona z odroczonym terminem płatności. W dniu 21 lutego 2006 r. towar o wartości 14.236,42 złotych został wysłany do A. B., a dzień później przez niego odebrany. Na fakturze sprzedaży, zgodnie z jego wnioskiem, wskazano termin płatności odroczony na 30 dni.

Dowód: - częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 37 oraz 182-183, 226 (214-215) (z akt postępowania przygotowawczego)

- zeznania W. R. k. 37-39 oraz 2-4, 202-203 (z akt postępowania przygotowawczego)
- faktura sprzedaży k. 19 (z akt postępowania przygotowawczego)
- zamówienie k. 25 (z akt postępowania przygotowawczego)
- dowód dostawy towaru k. 26 (z akt postępowania przygotowawczego)

Pomimo upływu prawie dwukrotnie dłuższego terminu na jaki w wystawionej fakturze odroczone termin płatności W. R. nie otrzymał zapłaty za sprzedany A. B. towar. Skontaktował się więc telefonicznie z A. B., a wyjaśnić zaistniałą sytuację. Podczas tej rozmowy A. B. zapewniał W. R., że wyśle mu pieniądze za zakupiony towar. Mimo kilkukrotnych zapewnień ze strony A. B. W. R. dalej nie otrzymał zapłaty za sprzedany towar. W końcu wysłał więc do A. B. wezwanie do zapłaty kwoty, która była wskazana na fakturze sprzedaży nasion traw. A. B. jednak nie odebrał tej korespondencji. Ponadto wyłączył swój telefon. W. R. pojechał więc do siedziby firmy (...). Na miejscu dowiedział się jednak, że firma ta już nie istnieje i że przyjeżdża do jej siedziby wielu wierzycieli. Wobec tego W. R. zlecił dochodzenie swojej wierzytelności wobec firmy (...) firmie windykacyjnej.

Dowód: - zeznania W. R. k. 37-39 oraz 2-4, 202-203 (z akt postępowania przygotowawczego)

- wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniami nadania k. 20-22 (z akt postępowania przygotowawczego)
- zlecenie windykacji długu k. 23 (z akt postępowania przygotowawczego)
- nakaz zapłaty k. 24 (z akt postępowania przygotowawczego)

Za luty i marzec 2006 r. A. B. odprowadził podatki VAT w Urzędzie Skarbowym w D.. Nie złożył natomiast w Urzędzie Skarbowym w M. deklaracji podatkowej podatku dochodowego za rok 2006. W dniu 26 sierpnia 2008 r. działalność gospodarczą pod nazwą A. A. B. została z urzędu wykreślona z ewidencji z powodu niezgodności ze stanem faktycznym widniejącego w ewidencji wpisu o prowadzonej działalności. Prawomocnym wyrokiem z dnia 20 listopada 2013 r. A. B. został skazany za popełnienie w marcu 2006 r. dwóch przestępstw polegających na doprowadzeniu dwóch firm do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie ich błąd co do rzetelności transakcji polegającej na

zamówieniu przez jego hurtownię (...) towaru o wartości ponad 50.000 złotych bez zamiaru uiszczenia należności za ten towar.

Dowód: - informacje i zaświadczenia z ewidencji działalności gospodarczej k. 28, 217, 218, 219 (z akt postępowania przygotowawczego)

- informacje z US k. 206, 216 (z akt postępowania przygotowawczego)
- deklaracja podatkowa VAT k. 207-208 (z akt postępowania przygotowawczego)
- odpis wyroku k. 52

A. B. ma obecnie 37 lat. Jest bezdzietnym kawalerem. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest (...). Nie ma nikogo na utrzymaniu. Utrzymuje się z prac dorywczych, z których osiąga dochód w wysokości 1.000 do 1.500 złotych. Był wcześniej karany. Był też poszukiwany listami gończymi.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego k. 37 oraz 182-183, 226 (214-215) (z akt postępowania przygotowawczego)

- dane o osobie k. 56 (z akt postępowania przygotowawczego)
- dane o karalności k. 42 oraz 88, 157 (z akt postępowania przygotowawczego)
- odpisy wyroków k. 52-53

Przesłuchany w charakterze podejrzanego A. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że prowadził w 2006 r. działalność gospodarczą pod nazwą A. A. B. z siedzibą w D.. Zajmował się sprzedażą hurtową nasion. Zamówił dostawę nasion trawy od W. R.. Zamówienie wysłał faksem, wcześniej nie prowadził żadnych interesów. Za te nasiona była faktura z odroczonym terminem płatności. Sprzedał te nasiona, one były paczkowane po 50 kg. Sprzedał te nasiona osobie, której danych nie poda, ponieważ się tej osoby obawia. Wystawił fakturę za sprzedaż tej trawy, ale jak się okazało to była faktura wystawiona nie na tą osobę, która w rzeczywistości nabyła. Jak się później okazało dane osoby, która od niego nabyła te nasiona były fikcyjne. Został wprowadzony w błąd przez tą osobę. Nie dostał pieniędzy za sprzedaż tych nasion. Miał prowadzoną księgowość i ta faktura na pewno została rozliczona. Nie zapłacił za zakupiony towar ponieważ nie miał pieniędzy, ponieważ sam nie dostał pieniędzy za sprzedaż tych nasion. Nie próbował uzgodnić ze sprzedawcą innego terminu zapłaty, ponieważ już nie miał pieniędzy i musiał iść do zwykłej pracy. Prowadząc działalność miał kontrahentów, ale było ich niewielu. Sprzedawał im towar i uzyskiwał dochód. Zamawiając towar od oskarżyciela subsydiarnego W. R. miał zamiar go sprzedać i zapłacić mu za fakturę. Dokonywał zapłaty za sprzedany towar po tym jak go sprzedawał, z tego powodu prosił o faktury z odroczonym terminem płatności. Nie chciał nikogo oszukać, myślał, że ze sprzedaży nasion uzyska pieniądze, które pozwolą na zapłatę za fakturę. Dodał, że sam zamówił te nasiona trawy i miał znaleźć na nie nabywcę. To osoba, której dokonał sprzedaży tej trawy pojawiała się u niego wtedy jak już miał dostarczone nasiona. Nie poda danych tej osoby, która kupiła u niego trawę ponieważ się jej boi, ponieważ ona mu groziła. W chwili obecnej nie posiada dokumentów związanych ze sprzedażą tej trawy. Nie kojarzy czy ta umowa była w jakiś sposób zabezpieczona. Przez okres od 2008 r. przebywał poza granicami kraju. Sprzedawał w swojej hurtowni nasiona pochodzące z firmy (...), lecz nigdy nie sprzedawał ich osobom na fikcyjne dane. Z tego co pamięta to księgowość jego hurtowni prowadziło biuro rachunkowe z D., nie pamięta nazwiska osoby prowadzącej to biuro. Właścicielem tego biura był mężczyzna, a księgowość prowadziła kobieta. Dokumenty finansowe do tego biura dostarczał osobiście, nie pamięta na jaką ulicę, biuro to znajdowało się w okolicy szkoły. Wszystkie faktury, które wystawiał były dostarczane do tego biura. W chwili obecnej nie posiada żadnych dokumentów z prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Nie jest w stanie powiedzieć czy faktura, o którą jest pytany była rozliczona w Urzędzie Skarbowym. Co roku rozlicza się w Urzędzie Skarbowym w M.. W chwili obecnej nie posiada żadnego kontaktu do osób, które prowadziły jego księgowość dotyczącą prowadzenia przez niego hurtowni. Po skończeniu działalności swojej hurtowni nie zabierał dokumentów finansowych z działalności, musiały one pozostać w biurze rachunkowym. Działalność zarejestrowana była w Urzędzie Gminy w S. i do tej chwili jej nie

wyrejestrował. Od fizycznego zakończenia działalności nie była zarejestrowany jako pracownik w żadnej firmie i nie rozliczał się w Urzędzie Skarbowym.

A. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu także na rozprawie przed Sądem i odmówił składania wyjaśnień.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego k. 37 oraz 182-183, 226 (214-215) (z akt postępowania przygotowawczego)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego sprawstwo i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości.

A. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony potwierdził wprawdzie, że zamówił w firmie (...) nasiona traw, za które nie zapłacił, ale zaprzeczył, aby chciał w ten sposób oszukać oskarżyciela subsydiarnego. Oświadczył, że powodem braku zapłaty za nabyty towar było to, że nie miał pieniędzy, gdyż osoba której ten towar następnie sprzedał nie zapłaciła mu za niego. Dodał, że nie poda danych tej osoby, gdyż się jej obawia. W ocenie Sądu wyjaśnień A. B. w tym zakresie nie sposób było jednak uznać za wiarygodne. Przeczyły im bowiem nie tylko zgromadzone w sprawie dowody (zarówno o charakterze osobowym, jak i rzeczowym), ale również zasady doświadczenia życiowego.

Oskarżony podał, że w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zawsze prosił swoich kontrahentów o wystawienie faktur z odroczonym terminem płatności, gdyż dokonywał zapłaty za nabyty towar dopiero po tym jak sam go sprzedał. Oznaczałoby to, że w momencie nabywania towaru nie miał on środków na jego zakup, a przecież zamawiał towary o bardzo dużych wartościach. Robił to w dodatku nie tylko pomimo tego, że nie miał pieniędzy na ich zakup, ale również pomimo tego, że nie miał żadnych gwarancji na ich zbyt. Jak sam podał dopiero ze sprzedaży nasion miał uzyskać pieniądze, które pozwoliłyby mu na zapłatę faktury. W ocenie Sądu takie zachowanie A. B. jednoznacznie wskazuje na to, że jego zachowanie od początku było ukierunkowane na bezprawne osiągnięcie korzyści majątkowej kosztem W. R., jak i jeszcze innych pokrzywdzonych, na co wskazuje treść zapadłego wobec niego w dniu 20 listopada 2013 r. wyroku skazującego. Potwierdza to także treść deklaracji VAT złożonych przez niego w Urzędzie Skarbowym w D. za miesiąc luty i marzec 2006 r. W deklaracji za miesiąc luty 2006 r. oskarżony wykazał sprzedaż towarów i usług przez swoją firmę na kwotę 18.157 złotych, natomiast zakup towarów i usług, na które jak sam przyznał jego firma nie miała środków finansowych, wykazał na kwotę ponad sześciokrotnie wyższą tj. 118.785 złotych. Z treści deklaracji za miesiąc marzec 2006 r. wynika zaś, że dalej kontynuował zwiększanie swojego zadłużenia poprzez zakup towarów i usług, mimo iż nie miał przecież na to środków. W deklaracji za miesiąc marzec 2006 r. nie wykazał żadnej sprzedaży towarów i usług przez swoją firmę, czyli nie uzyskał z tego tytułu żadnych dochodów, natomiast wykazana kwota zakupu towarów i usług była jeszcze większa od kwoty wykazanej za miesiąc luty 2006 r. tj. wynosiła ona 171.518 złotych. Świadczy to o tym, że A. B. tylko zwiększał swoje zadłużenie zamawiając towary, na zapłatę których nie miał pieniędzy. Potwierdza to to, że jego celem było bezprawne osiągnięcie korzyści majątkowych kosztem innych osób. Wskazuje na to również fakt nieformalnego zaprzestania przez oskarżonego prowadzenia działalności gospodarczej (wyłączenie telefonu, zamknięcie siedziby, ukrywanie się za granicą), który ostatecznie skutkowało urzędowym wykreśleniem tej działalności z ewidencji z powodu niezgodności ze stanem faktycznym widniejącego w ewidencji wpisu o prowadzonej działalności, mimo rzeczywistego braku jej prowadzenia.

Za przyjęciem tego, że od początku celem A. B. było bezprawne osiągnięcie korzyści majątkowych kosztem innych osób wskazują też całkowicie sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego jego twierdzenia, że nie pamięta nazwisk osób prowadzących księgowość jego firmy, ani też ulicy, na której znajdowało się biuro, mimo iż osobiście miał zanosić tam dokumenty. Przemawiają za tym także okoliczności ukrywania się oskarżonego za granicą przez odpowiednio długi okres czasu, pozwalający mu na legalne zniszczenie dokumentacji księgowej, która musi być przechowywana jedynie przez okres 5 lat.

Podobnie należało ocenić zachowanie A. B. polegające na niepodaniu danych osoby, której rzekomo miał on sprzedać towar nabyty od W. R. i która miała mu za ten towar nie zapłacić. Oskarżony tłumaczył to faktem, że obawia się tej

osoby i dlatego nie chce podać jego danych. Niezrozumiałym jest jednak dlaczego nie okazał wystawionej faktury sprzedaży dotyczącej rzekomo zawartej z tą osobą transakcji i to pomimo tego, że miało się okazać w późniejszym czasie, że ta faktura została wystawiona na dane nieprawdziwej osoby. Okazanie tej faktury nie mogłoby zatem skutkować żadnymi negatywnymi konsekwencjami dla A. B. ze strony tej osoby, skoro jej prawdziwe dane nie zostały wskazane na fakturze, a zatem nie jej personalia nie zostałyby ujawnione poprzez okazanie tego dokumentu. Poza tym zdaniem Sądu, gdyby rzeczywiście było tak jak podawał w swoich wyjaśnieniach oskarżony, to próbowałby on w jakiś sposób wyjaśnić W. R. rzeczywiste powody braku zapłaty za nabyty towar. Tymczasem jak wynikało z zeznań oskarżyciela subsydiarnego A. B. nic mu nie mówił, że został przez kogoś oszukany. Zamiast tego oskarżony podawał mu wiele różnych powodów braku zapłaty (za każdym razem inny), co de facto stanowiło po prostu grę na zwłokę. Fakt nie otrzymania pieniędzy od kogoś innego był tylko jednym z podawanych przez niego licznych powodów braku zapłaty za zakupiony towar. Ponadto nie wynikało wcale z tego, aby miał zostać oszukany przez tę osobę, która zalegała mu z zapłatą. W istnienie rzekomych wierzytelności wobec jakiejś osoby nakazuje wątpić również to, że oskarżony nie poczynił żadnych kroków prawnych, aby je odzyskać. Należy ponadto zauważyć, że A. B. został skazany prawomocnym wyrokiem za popełnienie tożsamyh przestępstw jak to, które jest mu zarzucane w niniejszym postępowaniu i które w dodatku, jak wynika z opisów czynów popełnił praktycznie w tym samym czasie i w taki sam sposób w jaki miał popełnić przestępstwo zarzucane mu w niniejszej sprawie. Nie podnosił on zaś w swoich wyjaśnieniach, aby w tamtych sprawach miał także zostać oszukany przez tą samą osobę, która miała go oszukać w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe, za wiarygodną Sąd uznał tylko tę część wyjaśnień oskarżonego, w której potwierdził, że zamówił w firmie (...) nasiona traw i że nie zapłacił za nie. W tym zakresie z jego wyjaśnieniami w pełni bowiem korespondowały zeznania oskarżyciela subsydiarnego oraz zgromadzone w sprawie dokumenty. W pozostałym zaś zakresie Sąd uznał, że wyjaśnienia A. B. stanowią jedynie konsekwencję przyjętej przez niego linii obrony i odmówił im wiarygodności. Nie znajdowały one bowiem oparcia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym oraz były nielogiczne i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego.

W pełni za wiarygodne Sąd uznał natomiast zeznania oskarżyciela subsydiarnego W. R.. Oskarżyciel subsydiarny szczegółowo opisał sposób, w jaki został oszukany przez oskarżonego, a z jego zeznaniami w pełni korespondowały zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów (dotyczące zawartej umowy sprzedaży nasion traw i dochodzonego później roszczenia powstałego na skutek zawarcia tej transakcji) oraz częściowo także wyjaśnienia samego A. B., który przyznał, że zamówił w firmie (...) nasiona traw, za które nie zapłacił.

Sąd uznał za wiarygodne również dowody z dokumentów, w tym w szczególności dotyczące zawartej umowy sprzedaży nasion traw i dochodzonego przez oskarżyciela subsydiarnego z tego tytułu roszczenia oraz odpisu zapadłego wobec oskarżonego wyroku skazującego za popełnienie tożsamyh przestępstw. Dowody te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł żadnych okoliczności, które by uzasadniały wątpliwości, co do ich wiarygodności.

Reasumując należy stwierdzić, że analiza całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego wykazała sprawstwo A. B. w zakresie zarzucanych mu czynów.

Przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. polega na motywowanym celem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranej czynności.

Oskarżony wykorzystując naiwność oskarżyciela subsydiarnego wyłudził od niego towar znacznej wartości, mimo iż nie miał zamiaru uiszczenia za niego należności. Jak sam przyznał nie miał on środków na zakup tego towaru w momencie jego sprzedaży, ani też zagwarantowanych możliwości uzyskania środków na zapłatę za ten towar. W dodatku jak wynika z treści zapadłego wobec niego wyroku skazującego zdarzenie to nie miało charakteru incydentalnego w prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. O powyższym świadczy także treść składanych przez oskarżonego deklaracji VAT za miesiąc luty i marzec 2006 r., z których wynika, że A. B. systematycznie zaciągał coraz większe zadłużenia dokonując zakupu towarów, mimo iż nie miał na to środków. Ponadto wskazuje na to również nieformalny sposób zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej polegający na zamknięciu siedziby,

wyłączeniu telefonu oraz ukrywaniu się za granicą przy jednoczesnym braku dopełnienia formalnych warunków zakończenia działalności.

Bezspornie więc oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 286 § 1 k.k.

Wymierzając A. B. karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 i następnym k.k.

Przy określaniu wymiaru kary za przestępstwa przypisane oskarżonemu, Sąd wziął pod uwagę stopień winy A. B. i społecznej szkodliwości jego czynów. Sąd nie znalazł żadnych okoliczności wyłączających, ani ograniczających winę oskarżonego. Sąd uznał, że społeczna szkodliwość popełnionego przez A. B. czynu była duża. Oskarżony działał z zamiarem umyślnym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a sposób jego działania był z góry zaplanowany i przemyślany. Zarówno zatem sposób działania A. B., jak i jego motywacja nie zasługiwały na uwzględnienie. Ponadto Sąd miał też na uwadze rozmiar wyrządzonych przez oskarżonego oskarżycielowi subsydiarnemu szkód materialnych. Jako okoliczność dla niego niekorzystną należało uznać też to, że po popełnieniu zarzucanego mu w niniejszym postępowaniu przestępstwa dopuścił się on kolejnych czynów zabronionych, za które został skazany prawomocnym wyrokiem. Na niekorzyść oskarżonego należało uwzględnić także fakt, że działał on w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że karą odpowiednią dla A. B. za popełnione przez niego czyn będzie kara 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Jednocześnie Sąd po wnikliwej analizie przesłanek z art. 69 § 1 i § 2 k.k. uznał, że dla osiągnięcia celów tej kary wobec oskarżonego nie będzie koniecznym jej natychmiastowe wykonanie. Decydując się na skorzystanie z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim właściwości i warunki osobiste oskarżonego. A. B. w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu nie był jeszcze osobą karaną, a popełnione przez niego później czyny zabronione były również związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą i z zarzucanym mu na gruncie niniejszej sprawy przestępstwem pozostają w ścisłym związku czasowym i przedmiotowym. Zatem zdaniem Sądu, poddanie go próbie w warunkach wolności kontrolowanej będzie w wystarczającym stopniu zapobiegać jego powrotowi do przestępstwa.

Ponadto w trybie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł również wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz oskarżyciela subsydiarnego W. R. kwoty 14.235,42 złotych, która to kwota jak podał oskarżyciel subsydiarny w złożonych zeznaniach stanowiła równowartość dostarczonemu oskarżonemu towaru, za który nie zapłacił.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k., § 14 ust. 2 pkt 3 i ust. 7 w zw. z § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od A. B. na rzecz oskarżyciela subsydiarnego W. R. wydatki w kwocie 619,92 złotych, na które składało się wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem.

O kosztach sądowych Sąd orzekł zaś na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzając je od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa oraz przepisów ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzając mu 180 złotych tytułem opłaty. A. B. pracuje dorywczo. Ponadto jest on osobą stosunkowo młodą, zdrową, a zatem zdolną do podjęcia stałej pracy. W dodatku orzeczone wobec niego kara pozbawienia wolności została wymierzona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Nie ma zatem żadnych przeszkód, aby oskarżony zarobił na uiszczenie kosztów sądowych, tym bardziej, że nie ma on nikogo na utrzymaniu.